

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XI, Nr. 545

Vineri 25 decembrie 1959

8 pagini 25 bani

TRĂIASCĂ REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Stăpîni pe soarta noastră

Întregul nostru popor întîmpină în aceste zile o sărbătoare scumpă — 12 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne.

La 30 Decembrie 1947, masele muncitoare, conduse de Partidul Comunist Român, continuînd revoluția populară începută la 23 August 1944, au răsturnat monarhia și au făcînd Republica Populară Romînă, statul dictaturii proletarietului, patria celor ce muncesc de la orașe și sate, în care întreaga putere aparține clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare.

Monarhia, principal reazim al reacțiunii burghezo-moșierescă, a jefuit și exploatat crunt, timp de peste 80 de ani, poporul român. Regele, cel mai mare moșier și capitalist al țării, era proprietarul a peste 150.000 de hectare de pămînt și principala acțiune la peste 30 mari întreprinderi industriale și bancare. Niciodată nu va uita poporul crimele sîngeroase ale odioasei monarhii, gloanțele care au străpuns pieptul celor 11.000 de țărani în anul 1907, sîngele muncitorilor vărsat în Piața Teatrului Național, represiunile din Valea Jiului, crima în masă împotriva greviștilor de la Grivița. Niciodată nu vor uita oamenii muncii că monarhia a pregătît fascizarea țării și dezlănțuirea criminalului război antisovietic.

Instaurarea Republicii Populare Romîne a deschis calea construcției socialiste, descătușînd inițiativa creatoare a maselor populare, care în decurs de numai 12 ani, sub conducerea partidului, au înseris în istorie pagini nepieritoare de luptă avîntată pentru lichidarea slăbii de mizerie, sărăcie și întuneric în care au fost ținute de burghezie și moșierime în frunte cu regele.

Regimul de democrație populară, formă a dictaturii proletarietului, dezvoltarea patriei noastre pe drumul socialismului sînt rezultatul unui proces istoric îndelungat, rodul luptei maselor populare pentru eliberarea socială și independența națională, pentru o viață fericită și îmbelșugată. Stat al muncitorilor și țărănilor în Republica Populară Romînă se asigură o largă democrație pentru masele celor ce muncesc. În țara noastră nu există capitaliști, bancheri, moșieri. Oamenii muncii au devenit singurii stăpîni ai bogățiilor țării, în mîinile lor se află întreaga putere de stat. Prigoana și teroarea împotriva cetățenilor de alte naționalități au dispărut o dată cu regimul burghezo-moșieresc.

Sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român, țaria s-a transformat în acești ani, dintr-o țară agrară în urmărire, într-o țară cu o industrie dezvoltată și o agricultură în avînt.

Naționalizarea în anul 1948 a principalelor mijloace de producție din industrie și transporturi, a societăților bancare și de asigurări, transformarea lor în proprietate socialistă, bun al întregului popor, a însemnat lichidarea dominației economice a burgheziei, desființarea exploatării omului de către om în cel mai important domeniu al producției sociale, crearea sectorului economic socialist.

În acest an producția industrială a țării noastre va depăși de 4,5 ori producția anului 1938 — anul considerat cel mai „prosper” în timpul regimului burghezo-moșieresc. În anii puterii populare au fost construite 138 fabrici și uzine noi, iar alte peste 300 au fost reutilate. Numai în ultimii ani au intrat în producție Laminorul de țevi de la Roman, Blumingul de la Hunedoara, Uzina de fire și fibre sintetice de la Săvinești, Fabrica de acid sulfuric și superfosfați de la Năvodari etc. Regiuni întregi în trecut rămase mult în urmă din punct de vedere economic și cultural ca Moldova, Tara Moșilor, Dobrogea, Oltenia, au cunoscut în anii puterii populare o adevărată înflorire.

S-au creat ramuri de producție inexistente înainte, ca, de pildă, industriile de utilaj petrolifer, electrotehnice, de tractoare și mașini agricole, îngrășăminte chimice, coloranți, fire și fibre sintetice, mase plastice, medicamente.

Traducînd în viață sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului și de plenaryle C.C. al P.M.R., muncitorii, tehnicienii și inginerii își îndreaptă eforturile spre o cit mai largă folosire a tuturor rezervelor interne existente în fiecare întreprindere, pentru aplicarea în producție a tehnicii înaintate.

Ca urmare a politicii leniniste a partidului de transformare socialistă a agriculturii, în acești ani s-a născut și s-a dezvoltat sectorul socialist al agriculturii care deține astăzi peste 70% din suprafața arabilă a țării și cuprinde circa 70% din numărul total al gospodăriilor țărănești. Țărănimea are astăzi la dispoziție peste 36.000 tractoare fizice și peste 11.000 combine, în timp ce pe vremea regimului burghezo-moșieresc lucrau în agricultură doar circa 4000 tractoare fizice, și acestea erau numai ale moșierilor și chiaburilor.

Numai între 1956—1959 partidul și guvernul au orientat spre agricultură investiții de 8,7 miliarde lei, ceea ce a dus la întărirea bazei tehnico-materiale a acesteia.

Ca urmare a progreselor realizate în lărgirea sectorului socialist, în mecanizarea agriculturii și aplicarea tot mai largă a rezultatelor agrotehnice înaintate, oamenii muncii de la sate obțin însemnate rezultate în sporirea producției agricole, demonstrînd în practică superioritatea agriculturii socialiste.

Traducerea în viață a sarcinilor prevăzute în planul de stat pe 1960 va da un nou avînt industriei și agriculturii noastre. După cum rezultă din Expunerea țărănească Gh. Gheorghiu-Dej la plenary C.C. al P.M.R. din 8—5 decembrie a.c., în țara noastră va produce 7,7 miliarde KWh energie electrică, 1,4 milioane tone minereuri de fier, 1,7 milioane tone de 15.000 tractoare, 235 milioane mp. țesături de bumbac, 225.000 tone zahăr etc. În agricultură se vor investi

Prima constătare pe țară a diriginților

În zilele de 19 și 20 decembrie a.c. s-au desfășurat în Capitală lucrările primei consfătuiri pe țară cu diriginții din școlile de cultură generală, pedagogice, profesionale, de ucenici, de meserii și agricole, organizată de Departamentul școlilor din M.I.C. în colaborare cu C.C. al U.T.M. Au participat peste 250 diriginți din toată țara.

Discuțiile problemele educației comuniste a elevilor în lumina documentelor de partid și a concluziilor trase pe marginea Plenarel a VII-a a C.C. al U.T.M., consfătuirea a urmărit îmbunătățirea activității educative, ridicarea ei la nivelul cerințelor actuale ale școlii noastre. În același timp, consfătuirea a înlesnit un larg și valoros schimb de experiență între profesorii diriginți.

Dezbatările consfătuirii au fost axate pe cele mai importante și mai actuale probleme ale muncii educative din școli. Au fost prezentate referate cu privire la experiența pozitivă a profesorilor diriginți pentru ridicarea nivelu-

lui la învățatură al elevilor și pentru întărirea educației politico-ideologice a acestora, cu privire la colaborarea dintre diriginți și organizațiile de tineret, cu privire la organizarea activității ucenicilor în afara orelor de teorie și practică și la folosirea literaturii și presei pedagogice în munca educativă.

În discuțiile care au urmat un mare număr de diriginți au vorbit despre metodele și procedeele folosite în munca educativă și despre rezultatele obținute. Ei au făcut numeroase propuneri menite să îmbunătățească munca de educare comunistă a tineretului din școli.

În ultima parte a consfătuirii a luat cuvîntul tov. Cornelia Mateescu, secretară a C.C. al U.T.M. referindu-se la raporturile ce trebuie să existe între diriginți și organizațiile U.T.M. și de pionieri. Apoi, tov. Nicolae Sîpoș, director general în M.I.C., a prezentat concluziile care s-au desprins din lucrări.

(Prezentăm lucrările consfătuirii în pag. 4—5)

Sesiunea Consiliului superior al școlilor

Consiliul superior al școlilor, organ consultativ al Ministerului Învățământului și Culturii, s-a întrunit în zilele de 15-17 decembrie a.c. în cea de a II-a ședință plenară de la constituirea sa. Pe lângă membrii consiliului, la plenary au luat parte reprezentanți ai Secției școli a C.C. al P.M.R., cadre de conducere și lucrători din Ministerul Învățământului și Culturii, reprezentanți ai C.C. al U.T.M., ai Institutului de științe pedagogice și ai societăților științifice, precum și numeroși invitați.

Sesiunea a luat în discuție propunerile Departamentului școlilor pentru eliminarea suprîncărcării elevilor din clasele VIII-XI, unele probleme ale procesului de învățămînt și ale educației comuniste a ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și tehnice și unele probleme ale învățămîntului ideologic pentru cadrele didactice.

Din dezbateri a reieșit că datorită grijii permanente a partidului și guvernului, în anii regimului democrat-popular învățămîntul de toate gradele a căpătat o largă dezvoltare, iar măsurile luate în ultimii ani au dus la îmbunătățirea muncii de instruire și educare a tineretului, la o mai temeinică pregătire a lui pentru viață. Practica a arătat însă că în unele privințe sînt necesare măsuri noi menite să ducă la mai buna desfășurare a procesului instructiv-educativ.

Membrii consiliului au dat prețioase sugestii și au făcut propuneri interesante bazate pe experiența lor proprie și pe experiența colegilor din școlile în care lucrează. Dintre propunerile făcute cu privire la înălțarea suprîncărcării elevilor din clasele VIII-XI unele s-au referit la reducerea numărului de ore prevăzute în planurile de învățămînt, la reducerea programelor și la restrîngerea volumului unor manuale școlare prin eliminarea amănunțelor neesențiale.

Mulți s-au referit la temele prea numeroase care se dau elevilor pentru acasă, precum și la prea multele activități în afară de clasă și de școală în care sînt antrenați unorii școlarii sau la organizarea nejudicioasă a acestor activități.

Dintre propunerile care merită să fie studiate cu atenție și care ar putea duce la reducerea numărului de ore prevăzute în planurile de învățămînt menționăm pe cele privind istoria antică și istoria Evului mediu, care ar fi posibil să se predea într-un singur an, la studiul botanicii și zoologiei, care de asemenea s-ar putea realiza într-un singur an. În ceea ce privește studiul limbilor străine a reieșit necesitatea ca în viitor să se pună un accent mai mare pe conversații, reducîndu-se numeroasele cazuri rare, excepțiile și amănunțele în studiul gramaticii. S-au dat sugestii și în ceea ce privește locul pe care trebuie să-l ocupe în planurile de învățămînt studiul psihologiei, logicii, limbii latine.

O problemă care s-a bucurat de atenție în cadrul dezbaterilor a fost aceea a legării școlii de viață. Trebuie menționat că, pe lângă experimentele organizate de minis-

ter și de Institutul de științe pedagogice, în această privință se manifestă și numeroase inițiative locale, ceea ce dovedește interesul deosebit de care se bucură în rândul cadrelor didactice și al organelor locale problema pregătirii elevilor pentru o muncă productivă. Nu întotdeauna însă aceste inițiative sînt în seama de cerințele unei juste corelații între pregătirea teoretică și practică. De aceea s-a socotit util ca aplicarea lor să se facă numai după aprobarea de către ministru.

În ceea ce privește colaborarea școlii cu organizația de tineret, organizarea activităților extrașcolare precum și a timpului liber al elevilor, membrii consiliului au subliniat că acestea s-au îmbunătățit ca urmare a recomandărilor Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. și totodată au arătat că învățătorii și profesorii vor trebui să țină seama într-o și mai mare măsură în activitatea lor viitoare de aceste recomandări.

Discuțiile cu privire la unele probleme ale procesului de învățămînt și ale educației comuniste din școlile profesionale și tehnice au relevat progresele obținute în pregătirea unor cadre calificate pentru producție. Pentru continuarea îmbunătățirii a pregătirii unor muncitori și tehnicieni stapini pe tehnica modernă s-au făcut propuneri în legătură cu perfecționarea instruirii practice, prin amenajarea unor ateliere de instrumantare utilizate pentru ucenicii din anul I, fără ca aceasta să ducă la cheltuirea de fonduri, și prin amenajarea unor spații separate în întreprinderi, în care ucenicii din anii II și III să execute lucrări defalcate din planurile de producție ale întreprinderilor. S-au mai făcut de asemenea propuneri pentru predarea cu mai multă grijă a desenului tehnic chiar din anul I, pentru pregătirea preliminară a candidaților trimiși de întreprinderi în școlile tehnice de maiștri, pentru o eventuală reducere a duratei de școlaritate în școlile de meserii și agricole. Dezbaterile au pus stărnitor problema unei legături mai strînse între secțiile de învățămînt și cultura ale sfaturilor populare și organelor de îndrumare și control ale ministerelor care au în sarcina lor școlile profesionale și tehnice, cit și a atragerii cadrelor de specialiști, care lucrează efectiv în producție în condițiile tehnicii moderne, pentru a preda în aceste școli și a contribui astfel la înarmarea ucenicilor și elevilor cu cele mai noi cunoștințe tehnice. S-a arătat necesitatea de a se intensifica munca de perfecționare în rândurile profesorilor și maiștrilor din învățămîntul profesional și tehnic și de a se acorda cea mai mare atenție recrutării cadrelor de educatori.

Relevînd însemnătatea învățămîntului ideologic pentru cadrele didactice, membrii Consiliului superior al școlilor au arătat influența pozitivă pe care o exercită acest studiu organizat asupra calității procesului instructiv-educativ. Ei au făcut totodată propuneri pentru îmbunătățirea metodelor de

predare a lecțiilor, pentru pregătirea mai temeinică a propagandiștilor, pentru asigurarea școlilor cu materialul bibliografic necesar și pentru o preocupare mai atentă cu privire la felul cum se reflectă în procesul instructiv-educativ cunoștințele dobîndite de cadrele didactice prin învățămîntul ideologic.

Din dezbateri a reieșit că este nevoie de o mai mare contribuție din partea Institutului de științe pedagogice pentru clarificarea unor probleme atît ale învățămîntului de cultură generală, cit și ale învățămîntului profesional și tehnic, pentru studierea eficacității și calității programelor și manualelor școlare.

Luînd cîvintul în încheierea ședinței plenare, tovarășul Petre Drăgoiescu, președintele Consiliului superior al școlilor, a arătat că pentru traducerea în viață a sarcinilor stabilite de partid și guvern, pentru continua îmbunătățire a învățămîntului, a realizării educației comuniste a elevilor și a pregătirii ideologice a cadrelor didactice, este necesar să fie mobilizat un cerc larg de cadre didactice, care, prin propunerile și sugestiile lor, să sprijine ministerul în stabilirea celor mai corespunzătoare măsuri.

Propunerile prețioase și documentate făcute de membrii consiliului vor fi studiate cu atenție, pentru ca ele să poată fi cit mai deplin valorificate.

Lucrările scrise la clasa a VIII-a serală

De curînd, cu puțin înainte de încheierea trimestrului, muncitorii-elevi din clasa a VIII-a serală a Școlii medii „Al. Sahia” din Oltenița au primit lucrările scrise trimestriale, cu notele puse de profesori. Mulți dintre ei au avut bucuria de a obține la aceste lucrări note bune — răsplata muncii desfășurate pînă acum.

Printre lucrările cu asemenea note sînt și multe de limba romînă. Subiectul acestora — „Conținutul și forma doinelor” — a fost judicios ales, întrucît a oferit elevilor prilejul de a-și expune o parte apreciabilă din cunoștințele însușite pînă acum. Lucrările arată că numeroși elevi au înțeles noțiunea de folclor, că ei consideră doina drept cea mai importantă specie a literaturii populare, că sînt receptivi la frumusețile din comora creațiilor populare. Elevii cunosc un număr de doine, din care au citat grupe întregi de versuri, vorbesc cu pricepere despre figuri poetice și despre noțiuni de prozodie, despre capacitatea expresivă pe care acestea o conțin.

Toți elevii cunosc bine gruparea doinelor după conținut și au încercat, în lucrările lor, să le caracterizeze pe scurt prin cîteva fraze. Ei au arătat că izvorul doinei îl consti-

tuie realitatea socială, viața poporului muncitor în multiplele ei manifestări. Elevii au dovedit îndeosebi mult interes pentru doinele de sărăcie și de haiducie. În lucrări a fost relevat faptul că doinele exprimau în trecut suferința poporului exploatat, ura lui împotriva boierilor și ciocoilor, dorința lui de libertate. Oamenii ai muncii care în condițiile regimului democrat-popular duc o viață demnă, plină de frumusețe și luminată de minunate perspective, elevii cursului seral și-au arătat în lucrările lor indignare față de împilarea sălbatică din trecut a țărănimii muncitoare de către boieri și ciocoi, împilare reflectată foarte puternic în doine, și au subliniat, prin comentarii în legătură cu doinele de haiducie, curajul neînfocat al poporului, lupta lui împotriva asupritorilor.

Referindu-se la creațiile populare noi, o elevă scrie: „Conținutul doinelor și în general al creațiilor populare s-a schimbat în țara noastră după 23 August 1944. Sentimentele de jale, de ură împotriva exploataților au fost înlocuite cu sentimente de dragoste, de admirație pentru transformările sociale care s-au petrecut în țara noastră, pentru realizările poporului și pentru viața frumoasă pe care o trăiește poporul”.

Elevii au remarcat naturalitatea și simplitatea limbii doinelor, expresivitatea imaginilor șlefuite în decursul veacurilor pînă la o strălucire excepțională. Atenți la realizarea artistică a doinelor, elevii cursului seral s-au oprit în lucrările lor și asupra figurilor poetice frecvente în textele pe care le-au avut în vedere — epitetul, personificarea, comparația, repetiția — dovedind că le-au înțeles și le recunosc acolo unde le întîlnesc.

Lucrările scrise arată că majoritatea elevilor au reușit să-și însușească temeinic noțiunile de teorie a literaturii.

În ce privește exprimarea, există unele lucrări în care se întîlnesc fraze construite logic, cu îndemînare, dar se constată încă și destul de numeroase greșeli de sintaxă, de tipică a frazei, folosirea unor perioade lungi care eșuează în confuzii, în pierderea șirului, greșeli de acord gramatical al subiectului plural cu verb la singular, scriere necorectă a unor cuvîntele, „fotografierea” în scris a unei roșiri mai negrijite. Unii elevi nu marchează nominativul plural al

substantivelor masculine și genitiv-dativul singular al femininelor prin adăugarea a încă unui i. De asemenea, unele semne de punctuație ca virgula, liniuța de unire, parantezele sau ghilimelele nu sînt prea bine folosite. Un gen specific de greșeli în scris provine din folosirea ortografiei vechi, cu apostrof, cu â, cu forma sînt.

Aceste greșeli sînt în parte explicabile. Prin faptul că au intrerupt un număr de ani învățătura, elevii-muncitori de la cursul seral au pierdut într-o măsură deprimantă de exprimare corectă. Aceasta nu înseamnă însă că profesorul se poate considera împăcat cu situația existentă. Dimpotrivă, el trebuie să facă eforturi mari, continue, pentru a ajuta pe acești elevi să-și însușească repede normele scrierii corecte. Se pare că nu s-a dat însă atenție suficientă avansării lor și în privința folosirii conștiente a unei limbi corecte.

În trimestrele următoare, neslăbind preocuparea pentru conținut, pentru transmiterea volumului de cunoștințe prevăzut de programă, accentuîndu-le cu deosebire pe cele esențiale, profesorul va trebui să dea o mare atenție exprimării orale a elevilor, scrisului lor în macula-toare în clasă, cînd se efectuează exerciții sau se iau notițe după explicații. N-ar strica o oră de discuție cu ei despre chestiunile de stil, gramatică, ortografie, punctuație, urmînd ca și mai departe elevii să fie supravegheați și îndreptați pe scurt la orice greșală de exprimare, așa încît să nu se împiedice nici desfășurarea lecției curente.

Un mijloc eficace de perfecționare a exprimării îl constituie și temele scrise pentru acasă. La cursul seral, asemenea teme trebuie date, bineînțeles, mai rar decît la cursurile de zi. Se pot da însă unele teme lăsîndu-se răgaz suficient pentru efectuarea lor, de pildă incluzînd și o duminică.

Evident, greșelile de exprimare și de ortografie nu se pot lichida brusc prin măsuri unilaterale, dar ele se împușcă și dispar treptat dacă sîntem preocupați de a le înlătura. Stimulîndu-i pe muncitorii-elevi, bi-zuindu-se pe marea lor dragoste pentru învățătura, profesorul va izbuti, cu siguranță, să-i ajute în ridicarea continuă a cunoștințelor lor de limbă și literatură romînă.

G. VARZARU

Tovarășul P. Bogdan, președintele Sfatului popular al raionului „N. Bălcescu” din București, stînd de vorbă cu elevii unei școli construite în raion, despre condițiile de învățătura asigurate copiilor noștri.

Practica pedagogică a viitorilor învățători

Obiectivele a căror realizare o urmăresc cadrele didactice de la Institutul pedagogic de învățători din București în desfășurarea practicii pedagogice a studenților sînt multiple. Pe primul plan se află însă grija pentru orientarea ideologică-politică a lecțiilor practice, pentru conținutul științific al acestora, pentru strînsa lor legătură cu practica, pentru ca viitorii învățători să învețe a face din lecțiile lor un puternic mijloc de educație comunistă a copiilor, de pregătire a lor pentru viață.

Această grijă se oglindește în calitatea lecțiilor ținute de studenți. La o lecție practică de istorie, de pildă, în care un student le-a vorbit copiilor din clasa a IV-a despre Moldova din timpul lui Ștefan cel Mare, el a accentuat în special asupra elementelor menite să formeze la copii bazele unei concepții juste asupra istoriei. În cuvinte simple, pe înțelesul celor care-l ascultau, studentul le-a explicat raporturile sociale dintre clase în timpul lui Ștefan, le-a vorbit despre situația grea a iobagilor și a subliniat importanța pe care au avut-o masele în dezvoltarea istoriei. Cu scopul de a dezvolta la elevi dragostea de patrie, el a pus un accent deosebit pe zugrăvirea în culori vii și emoționante a trecutului de luptă al poporului nostru.

La o lecție de științele naturii, în care s-a predat tema „Stejarul și tagul”, studentul practicant a folosit câteva exemple legate de temă pentru a le arăta copiilor că totul în natură este într-o continuă transformare. Cu prilejul unor lecții în care s-a vorbit despre unele plante oleaginoase li s-a spus copiilor pe scurt în ce constă importanța cultivării cit mai intense a acestor plante pentru țara noastră.

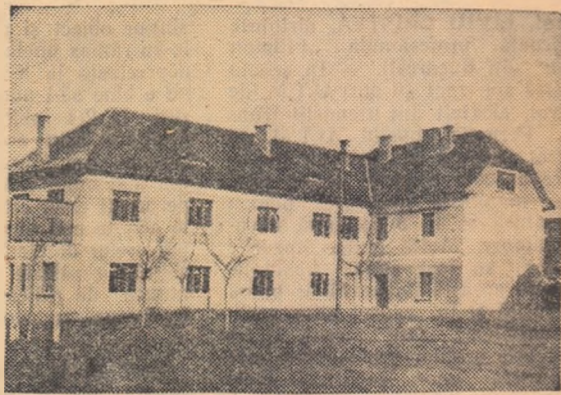
În organizarea practicii pedagogice se acordă în aceeași timp o foarte mare atenție realizării unor lecții care să răspundă cit mai bine cerințelor metodice. În timpul practicii studenții pot să-și dea seama pe baza propriilor lor experiențe cum se realizează o lecție bună, în ce constau calitățile și defectele unei lecții, de ce o lecție a fost reușită și alta nu. Munca pentru realizarea lecției practice începe de la alcătuirea planului. După ce se consultă cu învățătorul clasei la care urmează să predea și după ce, pe baza cunoștințelor teoretice acumulate în orele de pedagogie și metodică, studentul își alcătuește planul de lecție, el prezintă acest plan profesorului de metodică și de pedagogie. De măsura în care planul este judicios întocmit depinde în bună parte reușita lecției. Tocmai de aceea profesorii se străduiesc să asigure o bună îndrumare a studenților în această fază

premergătoare lecției. Realizarea lecțiilor practice este de neconceput fără aceeași îndrumare. O studentă care urma să țină la clasa a II-a o lecție despre „Udatul florilor” aqglomerase în planul de lecție, neglijînd particularitățile de vîrstă ale copiilor, cunoștințe la nivelul clasei a IV-a. La citire, o altă studentă își propusese să comunice copiilor în lecția cu tema „Delta Dunării” mai multe cunoștințe de geografie, neglijînd ceea ce constituia de fapt scopul lecției — citirea conștientă și expresivă. Aceste defecțiuni au fost înlăturate însă la vreme în urma sîntarilor primite de la profesorii cu care studenții s-au consultat înainte de lecție. Când însă pregătirea atentă și amănunțită a studenților lipsește, rezultatele sînt negative. S-a văzut aceasta, bunăoară, la o lecție de predare a aritmeticii simultan la clasele I-a și a III-a. Pentru că planul de lecție al studentului nu a fost suficient discutat cu profesorii metodiști, acesta nu si-a dozat bine timpul rezervat fiecărei clase, nu și-a ales exercițiile și metoda de predare cea mai potrivită, iar lecția nu și-a atins scopul. Este necesar deci ca de fiecare dată studenții să fie îndrumați cu grijă și atenție în pregătirea lecțiilor, să li se arate cu prilejul discuțiilor planurilor ce au de făcut pentru ca lecțiile lor să se desfășoare bine.

Rolul instructiv al practicii pedagogice nu ia sfîrșit o dată cu ținerea lecțiilor. După terminarea acestora studenții au de cules, de cele mai multe ori, învățăminte importante pentru munca lor viitoare. În seдинțele de analiză, care au loc după fiecare lecție practică, se discută „pe concret” numeroase probleme de metodică și pedagogie. Un student a terminat lecția înainte de vreme și nu a știut ce să facă în timpul rămas disponibil, un altul a rezolvat această problemă repetînd cu copiii cunoștințele din orele precedente. E bine că a procedat așa? Ce trebuie să se facă în astfel de situații? La o lecție practică disciplina a fost asigurată prin comportarea severă a studentului. La o altă lecție, dimpotrivă, s-a asigurat disciplina printr-o atitudine degajată și apropiată de elevi. Cum se ajunge prin metode diferite la rezultate asemănătoare? Studenții, pe baza cunoștințelor teoretice și a minimumului de experiență pe care l-au căpătat în cele câteva ore de practică, fac observații și aprecieri, subliniază aspectele pozitive ale lecțiilor, scot în evidență greșelile și le cercetează cauzele, trag concluzii și învățăminte pe care le vor folosi în viitor. Toate aceste discuții sînt îndrumate de pedagogii, care dezlegă problemele mai complicate, apreciază justetea părerilor exprimate de studenți și li orientează. Sînt încurajate totodată inițiativa studenților, munca lor creatoare, străduința lor de a ajunge să folosească cele mai bune metode și procedee.

Practica pedagogică a viitorilor învățători constituie unul din factorii cei mai importanți de care depinde buna lor pregătire. De seriozitatea cu care este tratată această latură a muncii în școlile și instituturile pedagogice depinde felul cum se va prezenta mine la catedră, elevul sau studentul de astăzi.

OCTAVIAN BUZESCU

Clădirea Casei de copii din comuna Orlat...

și spălătorul modern și confortabil

Intr-o casă de copii

Pe valea Cibinului, la poalele munților Cindrelul, se află Casa de copii din Orlat, în care sînt crescuți și educați cu grijă părintească peste 250 de copii. Localul casei oferă copiilor tot confortul. Trei din cele unsprezece pavilioane au fost complet renovate și dotate cu instalații sanitare moderne.

Copiii au condiții minunate pentru a-și petrece timpul liber în chip cit mai plăcut: un club cu numeroase jocuri de șah, șubah, popice de masă, o bibliotecă cu peste 1500 de volume etc. Iubitorii de muzică, de dans, de teatru pot activa în formațiile artistice create în cadrul casei.

În școlile noastre se dă o deosebită atenție educației estetice a elevilor. Iată o elevă a Școlii medii „N. Bălcescu” din București deslușind tainele contrapunctului.

Activitate bogată

Cadrele didactice din raionul Timișoara desfășoară o bogată activitate în cadrul cercurilor pedagogice. Programul de activitate al cercurilor cuprinde un mare număr de lecții deschise la toate disciplinele, precum și numeroase referate cum sînt cele intitulate „Cum se realizează educația patriotică a elevilor la lecțiile de istorie”, „Munca cu haria la lecțiile de geografie a patriei”, „Utilizarea literaturii beletristice la lecții”.

La școala metodelor înaintate

Adeseori, după predarea unor lecții despre țesături profesorii de specialitate din școala noastră au fost întrebați de ucenici:

— De ce stofe din aceeași lînă, cu aceeași țesătură și lucrate la războaie de același tip sînt uneori atît de diferite ca aspect?

— Aceasta depinde de nivelul calificării profesionale și de metodele de muncă ale filatorilor și țesătorilor — arătau în asemenea împrejurări profesorii și maiștrii-instructori.

A te limita însă doar la un asemenea răspuns înseamnă să nu folosești o ocazie deosebit de prielnică pentru a trezi interesul ucenicilor pentru metodele înaintate de muncă și a le lărgi orizontul de cunoștințe.

Profesorii școlii noastre au înțeles aceasta. Explicîndu-le ucenicilor care este cauza diferențelor în calitate a diferitelor fire și țesături, le-au propus să urmărească comparativ, în secțiile fabricii „Partizanul roșu”, rezultatele care se obțin prin aplicarea diferitelor metode de muncă.

Această lecție-excursie prin întreprindere a fost un minunat prilej de a populariza în rîndul ucenicilor cele mai răspîndite metode avansate de muncă folosite în filaturi: metoda Melnikov, de schimbare a sulului de pretori la selfactor în timpul mersului și metoda Patrikeeva, pentru lichidarea ruperii firelor în filatură.

După ce ucenicii au fost lăsați să urmărească singuri, la două mașini elăturate, cum se lucrează după metoda Zoicei Patrikeeva în comparație cu vechea metodă de înădîire a firelor rupte la selfactor, citiva au observat că prin metoda Patrikeeva se procedează tocmai invers față de vechiul procedeu.

— În loc să se răsucească firele rupte, acestea sînt desrăsuците — au spus ucenicii.

Apoi s-a trecut la explicarea și demonstrarea procedurii Zoicei Patrikeeva. Pe scurt, metoda este următoarea: între degetul mare și arătătorul minii stingi se prinde pretortul scurt, iar cu mina dreaptă, între degetul mare și cel arătător, se desrăsuците firul și se alătură pretortului cu care se împletește. În felul acesta, locul de imbinare nu prezintă nici un fel de îngroșare și poate fi cu greu deosebit de restul firului.

După demonstrație li s-a propus citorva ucenici să repele și ei operația. Deși procedeul cere mai multă îndemnare decît vechea metodă, ucenicii frunțași la practică au reușit să și-l însușească în timp destul de scurt. S-a trecut apoi la demonstrarea și scoaterea în relief a avantajelor procedurii Patrikeeva, arătîndu-li-se ucenicilor că prin aplicarea acestei metode rezistența firului înădît este aproape egală cu rezistența inițială a firului. De asemenea, este mult îmbunătățită omogenitatea firului, ceea ce face ca în țesătorii să se obțină din firele înădîte prin această metodă stofe cu un frumos aspect exterior.

Lecția-excursie a dat roade bune. Curînd, cu sprijinul maiștrilor-instructori și al meiștrilor din întreprindere, atît ucenicii din anul II cit și cei din anul I au trecut la aplicarea cu deplin succes a noii metode.

În același fel s-a procedat și cu popularizarea în rîndul ucenicilor a metodei Melnikov, cu deosebirea că aplicarea acesteia fiind mai preferințioasă a fost urmărită mai ales de elevii din anul II. În explicarea și demonstrarea acestei metode, inițiate de inginerul sovietic Melnikov de la Combinatul textil din Kupavna, li s-a arătat ucenicilor că pentru aplicarea ei este necesar să se adapteze la selfactor niște dispozitive foarte simple — suporturi pentru sulul de pretori ce

doauă asemenea dispozitive, prinse cu ajutorul unor șuruburi. Pe o planșă dinaintea confecționată li s-a prezentat apoi ucenicilor desenul dispozitivului. În continuare li s-a arătat cum execută filatoarea operația de schimbare a sulului vechi cu un sul nou, subliniindu-se că aceasta se face prin spatele selfactorului, în cel mult 5 curse ale căruciorului. Ucenicii au urmărit cu atenție felul cum se așează pe suportul mașinii sulul plin, cum se împart firele de pretori în grupe care se răsuceesc împreună și cum se începe înlocuirea firelor de pe sulul vechi, aproape gof, așezat pe dispozitiv, cu cele de pe sulul plin.

În încheierea demonstrației li s-a atras ucenicilor atenția asupra faptului că pentru aplicarea în bune condiții a acestei metode este necesar ca pe sulul ce se golește să fie înfășurată o cantitate mică de material, căci altfel firele se încurcă.

Bineînțeles că și demonstrația a acestei metode a fost urmată de explicarea avantajelor care se obțin prin aplicarea ei. S-a procedat în așa fel încît aceste avantaje au fost observate chiar de ucenici după ce ei au urmărit la lucru citeva filatoare frunțase.

— Calitatea firului este mult îmbunătățită — a constatat unul dintre ucenici.

— Iar deșeurile s-au redus cu mult — au observat alți citiva.

În sfîrșit, după un timp au făcut aproape toți încă o constatare importantă:

— Nu se mai oprește aproape de loc selfactorul pentru schimbarea pretortului.

— Se mărește deci producția și productivitatea muncii — au tras, tot ei, concluzia.

Prof. N. LUPAȘ

Mărturii despre învățămîntul nostru

Republica Populară Romînă a fost vizitată de nenumărați oaspeți de peste hotare. Mulți dintre ei și-au exprimat admirația față de marile realizări din patria noastră. Ei au remarcat, alături de avîntul pe care l-au luat economia, cultura și știința, dezvoltarea școlii romînești.

Spicuum din declarațiile făcute de oaspeți cîteva aprecieri asupra învățămîntului nostru:

Două aspecte m-au impresionat puternic: dorința fierbinte de pace și avîntul operei de educație și cultură din Republica Populară Romînă. Educația poporului este aici un obiectiv principal al politicii de stat. În Romînia nu există în opera de educație acele privilegii pentru anumite pături ale populației care există în țările capitaliste. Școlile, toate înfăptuirile pe linie culturală, muzee, teatre, case de creație, librării, edituri, parcuri de distracție, de odihnă sînt aici în serviciul poporului.

Prof. GENNY FERREIRA
Brazilia

După cum știe toată lumea, în America, negrii, mexicanii, evreii, asiaticii și indienii suferă de pe urma segregăției și discriminărilor în numeroase domenii și îndeosebi în școlile și universitățile țării noastre. Ei nu se bucură de egalitate în ce privește posibilitățile de a studia.

Am petrecut peste două ore cu profesorii și studenții noului Institut medico-farmacologic din Tirgu Mureș. Cei 750 de studenți romîni, unguri, germani și evrei din acest institut urmează cursurile a 245 de membri ai corpului didactic, atit maghiari cit și romîni. Am vorbit cu membrii corpului didactic și cu studenții pe care i-am întilnit la întimplare. Ei ar face cinste oricărei instituții de învățămînt superior din America. Pot afirma că scopul guvernului este acela de a asigura un învățămînt deplin, liber, pe bază de egalitate.

HOLLAND ROBERTS

membru al Biroului Consiliului Mondial al Păcii, președinte al Institutului Americano-Rus din S.U.A.

M-am bucurat de venirea mea în Romînia pentru a cunoaște marile realizări ce s-au înfăptuit, progresele industriei și agriculturii dumneavoastă. Faptul că atîi lichidat într-un timp atît de scurt analfabetismul, că vă dezvoltați tineretul în toate direcțiile culturii generale și tehnice — precum am putut constata vizitînd anumite instituții ca școala nr. 10 sau complexul școlar al uzinei „Steagul Roșu” din Orașul Stalin, sau casele de cultură care vă dau posibilitatea să răspîdiți cultura pe o scară largă — m-au convins că ceea ce știam din auzite corespunde cu realitatea.

ADOLF ESPIARO

membru în Consiliul Francez al Păcii

Institutul de cercetări agricole și Institutul agronomic m-au surprins prin organizarea lor tehnică și modernă și prin interesul evident cu care se lucrează pentru îmbunătățirea tehnicii agricole. Școala națională de agricultură mexicană, care corespunde cu ceea ce este aici Institutul Agronomic, are, ca și acesta, peste 100 de ani de existență, dar școala noastră din Mexic nu a reușit să iasă din tradiția învățămîntului enciclopedic și nu are ca Institutul din această țară, elementele și organizarea necesară pentru a forma adevărați specialiști în diferite ramuri ale agriculturii. În acest sens, repet, m-a surprins cit de modern este Institutul agronomic și plec cu hotărîrea de a obține ca unul sau doi studenți mexicanii să vină să-și facă studiile aici.

Prof. MESA MANUEL ANDRACA
președintele Institutului de cercetări agronomice din Mexic

Seminar internațional cu privire la construcțiile de școli

Intre 1 și 10 decembrie a.c. a avut loc la Praga primul seminar internațional cu privire la problemele construcțiilor de școli. La seminar au participat reprezentanți din țările socialiste din Europa, în frunte cu Uniunea Sovietică, și, în calitate de observatori, reprezentanți din Republica Populară Chineză, Republica Populară Democrată Coreeană și Republica Democrată Vietnam.

În cadrul seminarului participanții au făcut un larg schimb de păreri în ceea ce privește construcțiile școlare și au luat cunoștință de realizările obținute în acest domeniu.

Delegația țării noastre a prezentat la seminar referatul „Cu privire la cerințele igienei, psihologiei, pedagogiei și tehnicii în construcțiile școlare”, susținut de prof. univ. Anghel Manolache, director general adjunc în Ministerul Învățămîntului și Culturii. Referatul a arătat situația grea moștenită de la regimul burgeois-moșieresc în ceea ce privește clădirile școlare și a subliniat marile avînt pe care l-a luat în anii regimului democrat-popular construcția de școli în R.P.R. S-a subliniat de asemenea faptul că în anii puterii populare spațiul de școlarizare a crescut considerabil și s-a îmbunătățit din punct de vedere calitativ. An de an s-au construit noi școli și săli de clasă. Numai în ultimii doi ani s-au construit circa 3.500 săli de clasă, iar în 1960 vor fi construite alte aproape 3.000 săli de clasă.

Referatul s-a ocupat apoi pe larg de noile proiecte tip de școli cu 4, 8, 16 și 24 de clase pentru mediul urban și rural care au fost elaborate de către Ministerul Învățămîntului și Culturii și a arătat care sînt principiile care au stat la baza proiectării și executării construcțiilor școlare în R.P.R.

Experiența țării noastre în domeniul construcțiilor de școli și problemele ridicate de referat au stat în atenția participanților la seminar și au constituit obiectul multor discuții care au avut loc în ședințele plene și în ședințele secțiilor de specialitate. Participanții la seminar au reținut în special faptul

că în proiectarea și construirea localurilor de școli din țara noastră se ține seama în primul rînd de organizarea, dezvoltarea și sarcinile actuale ale învățămîntului, precum și de profilul tipului de școală care va funcționa în local. Astfel, noile construcții școlare sînt înzestrate cu ateliere, laboratoare, cabinete, lucruri experimentale, colțuri ale naturii vii, săli de sport etc., care să permită desfășurarea în bune condiții a procesului instructiv-educativ. Problema aceasta a stîrnit un viu interes și a intrat în recomandările seminarului ca una din problemele ce trebuie să preocupe pe toți proiectanții.

Și în alte recomandări adoptate în unanimitate de către participanții la seminar au fost rețeluate propuneri făcute de delegația țării noastre. Așa, de pildă, recomandările adoptate în problemele de suprafață și volum pe cap de elev sînt cele existente deja în proiectele tip care se construiesc în R.P.R.: înălțimea sălii de clasă (de minimum 3,30 m.), amplasamentul școlii (în centrul cartierelor de locuit, în afara arterelor principale de circulație cu cel puțin 20 m., precum și în afara zonelor nocive), capacitatea maximă de școală (să nu treacă peste 24 de săli de clasă) și altele corespund în cea mai mare măsură și cu prevederile existente în normativele Uniunii Sovietice, R. Cehoslovace și ale altor țări și ele au fost adoptate ca principii de bază în recomandările seminarului.

Din discuțiile purtate a reieșit că, în afară de problemele pedagogice, tehnice și igienice, un factor important de care trebuie să se țină seamă în construcțiile școlare în această perioadă — cînd generalizarea învățămîntului cere un număr masiv de construcții școlare — este eficacitatea economică a investițiilor. Reducerea prețului de cost pe loc de elev trebuie să preocupe îndeaproape organele de proiectare și execuție, fără însă ca aceasta să se facă în detrimentul calității construcției și al înzestrării ei cu tot spațiul necesar bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ.

Delegația Republicii Popu-

lare Romîne a cules multe învățăminte din materialele prezentate la seminar de către delegațiile celorlalte țări, precum și din vizitele făcute în școlile nou construite în Republica Cehoslovacă. Specialiștii romîni participanți la seminar și-au îndreptat atenția îndeosebi asupra unor probleme cum sînt amplasarea vestiarelor, spațiul necesar elevilor în timpul recreațiilor, construirea sălilor de gimnastică etc.

În cadrul seminarului a fost deschisă și o expoziție în care țările participante au prezentat machete, proiecte și fotografii ale construcțiilor școlare precum și mobilier și material didactic. Standul Republicii Populare Romîne, care a prezentat ultimele proiecte de construcții școlare tip executate în 1959, banca școlară reqlabilă introdusă în fabricație în acest an, macheta școlii cu 16 săli de clasă precum și unele modele de material didactic nou construit, s-a bucurat de un frumos succes. A stîrnit de asemenea un viu interes forma arhitectonică nouă și rapiditatea cu care au fost construite în Bucu-

rești, în acest an, școli cu 24 și 16 săli de clasă. Funcțiile noi introduse în proiectele de școli — laboratoare, ateliere, cabinete etc. — au fost găsite fiind de un mare folos întru legarea învățămîntului de viață, de muncă. De asemenea, s-a apreciat că un tip de bancă reqlabilă fabricat în țara noastră rezolvă problemele igienice și pedagogice ridicate de organizarea clasei și de dezvoltarea fizică a elevilor.

Problemele discutate și rezolvate în cadrul seminarului de la Praga, recomandările adoptate în unanimitate de către participanți, spiritul tovarăesc care a dominat desfășurarea lucrărilor, ospitalitatea și atenția cu care ne-au încercat săr specialistii cehoslovaci — organizatorii acestui seminar — au dovedit și în această cale unitatea de gândire și conștientizarea din zdruncinat care există între toate țările lagărului socialist.

Ing. C. PEȘTISANU
director al Direcției tehnice de construcții și investiții din M.C.

ÎN FRANȚA

Ziua națională de luptă pentru apărarea învățămîntului laic

La 22 decembrie, în întreaga Franță a avut loc o puternică mișcare de protest în sprijinul apărării școlii laice. Ea continuă seria manifestațiilor de protest prin care cadrele didactice, studenții, elevii, părinții și toți oamenii cinstiți din Franță își exprimă indignarea față de tendințele cercurilor conducătoare de a încuraja învățămîntul confesional în detrimentul celui laic.

În seara zilei de 21 decembrie, Comisia Adunării Naționale pentru problemele culturale, ale familiei și sociale a aprobat o serie de articole ale proiectului de lege guvernamentală care prevede diferite măsuri ce favorizează școlile confesionale particulare.

În semn de protest, în învățămîntul public din întreaga Franță învățătorii și profesorii au întrerupt cursurile, explicînd elevilor ce înseamnă pentru Franță și pentru liniștea francezilor apărarea laicității împotriva dogmelor confesionale. Pretutindeni, în orașe și sate, în cartiere, în uzine și fabrici, ziua de 22 decembrie a fost o zi națională de luptă pentru apărarea laicității. La Paris, Marsilia și în alte orașe, mii de manifestanți, purtînd pancarte pe care se puteau citi lozinci în sprijinul apărării școlii laice, s-au îndreptat spre primării înminînd organelor locale petiții de protest.

De asemenea, în semn de protest împotriva concesiilor făcute de guvern clerului, și-au dat demisia 38 din cei 50 de membri eligibili ai Consiliului național pentru apărarea caracterului laic al învățămîntului (organizație semigvernamentală).

La 23 decembrie, ministrul francez al Educației Naționale, Bouloche, și-a prezentat demisia. Demisia ministrului Educației, care este membru al partidului socialist, constituie o expresie a împotrîvirilor stîrnite în țară de planurile dreptei catolice.

În fața acestei situații, Consiliul de Miniștri al Franței a împuternicit pe primul ministru Debré să pună problema votului de încredere în guvern în cursul dezbaterilor din parlament pe marginea problemei învățămîntului.

În noaptea de 23 spre 24 decembrie, majoritatea dreaptă a Adunării Naționale Franceze a adoptat proiectul de lege în legătură cu problemele învățămîntului în școli, care prevede acordarea de ajutor financiar de către stat școlilor catolice particulare. Luînd cuvîntul în cadrul ședinței Adunării Naționale deputatul comunist Francois Billoux a condamnat cu hotărîre esența reacționară a acestui proiect de lege, declarînd că el „contravine direct și total tradițiilor democratice ale țării”.

INVĂȚĂTORI, PROFESORI, EDUCATOARE!

Abonați-vă la GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI, Nici un om al școlii fără GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI!

Abonamentele se pot face la oficiile poștale, prin factorii poștali și prin difuzorii voluntari din școli și instituții.

Pașionul nostru la expoziția deschisă la Praga cu prilejul seminarului internațional privind construcțiile de școli.